

Estonia külvas kultuuriseemneid Sädelev Silva vallutas publiku meeled

Nagu paljud muusikalised suurteosed ni-mega ooper, operett ja ballett, on ka Imre Kálmáni “Silva” särav muinasjutt. Saarla-sed said sest muinasloost osa neljapäeval.

Ene Kallas

ene@meiema.ee

Spordihoone oli pilgeni täis. Nii õhtul kui päeval. Ise käisin päevasel etendusel, kuigi veidi kahju, et omakandimeest And-res Kösterit Edwin Ronaldi osas ei näinud. Aga operett oli aus. Lahendatud kabareelikus võtmes, niisiis üsnagi klassi-kaline.

Üks lavastuslik detail hakkas küll silma: kui raamatut ära pandi, siis liikus käsi raama-tuga dekoratsioonide ülemisse ossa raamaturiulile, mitte ei kadunud lava taha. Kui see nähtud, hakkasin vähemalt mina paratamatult selliseid pisiasju otsima. Ei leidnud... Võibolla oligi see ainus vim-ka? Muidugi, ilus oli ka must-lasviuldaja etteaste, kui rääki-da detailidest...

Aga operett ise. Mulle tun-dus, et esimene armastaja ehk Rene Soom polnud ikka

daamilikult käituma. Mui-dugi, kabareelaulja polnud just daam selle sõna otseses mõttes, aga siiski... Ja sellest siis kogu intriig ehk seisuste-vaheline värk.

Hoopis säravam paar koorus välja teise vaatuse ajal – Stasi (Kristina Vähi-Matesen) ja Boni (Urmas Põldma) esituses. Seal oli hoogu, lusti, rõõmu, krutskeid... Ühesõnaga, kõike seda, mida esimestes armas-tajates polnud. Samas, mine tea, võibolla pidigi noorvürst olema isegi intiimsematel het-kedel vaoshoitud. Range kas-vatuse mõju jne. Ja elunautijast Boni lustima, veiderdama, olema kirglik.

Operetis “Silva” on puhast laulu enam-vähem sama palju kui sõnalist osa. Kui ma lau-lude osas olen nagunii alla andnud – sõnade mõistmise

Saal neelas heli.

Õnneks oli rõdu suhteli-selt hõredalt rahvastatud ja nii saingi kolmandat vaatust nautida kohast, kuhu jõudis ka sõnaline tekst. Nii sain ma üsna suurel määral aru, millest olin ilma jäänud. Egas midagi, tuleb uuesti vaadata, kohas, kus heli on veidike parem kui spordisaalis.

Muuseas, saali oli riputatud ka sädelev lühter, mis omakor-da markeeris üsna humoorikalt Estonia kohalolu.

Päevaseks publikuks olid valdavalt vanemad inimesed ja lapsed. Vanuses 7–17? Võib-olla vanemadki. Mis omakorda juhtis mõttele, et kui palju koole õigupoolest Kuressaar-de opereti-väljasõidule tuli? Päris tore alternatiiv tavali-sele koolipäevale – piduriides operetti vaatama! Etendus kestis koos vaheaegadega ligi neli tundi ehk julgelt pool koolipäevast, ja mis seal sala-ta, pärast operetti tundsid nii silmad, kõrvad kui tagumik end veidi väsinuna. Aga sel-lest pole midagi, sest operett ise oli väärt... kultuurilist pingutust. Tegelikult puhast

